

با اعلام وجود دومین مرکز غنی سازی اورانیوم در ایران، در ابتدا همه خیال کردند که این، تأسیسات، تازه ساخته شده و مسئولان جمهوری اسلامی هم گفتند هیچ خطایی در عدم اطلاع رسانی به آژانس بین المللی انرژی اتمی، نکرده اند زیرا این تأسیسات، تازه در مراحل ساخت است و هنوز، گازی به به دستگاههای غنی سازی اورانیوم که باید در آن نصب شوند، وارد نشده. به فاصله ی کمتر از دو روز بعد از این اعلام و سخنهای اولیه، رئیس جمهوری آمریکا گفت جمهوری اسلامی، سالها پیش، ساخت این تأسیسات را آغاز کرده است. در سال ۲۰۰۵ یعنی چهار سال پیش هم سازمان مجاهدین خلق، در یک کنفرانس خبری در پاریس، وجود این تأسیسات را فاش کرده بود.

محمد البرادعی، مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی، دو روز پیش از سفرش به ایران با صراحت گفت جمهوری اسلامی از همان آغاز به ساخت تأسیسات غنی سازی قم، می بایست به آژانس اطلاع می داد و با انجام ندادن این کار، تعهدات بین المللی را نقض کرده است.

از سوی دیگر، مذاکرات شش قدرت بزرگ جهانی با جمهوری اسلامی و ابراز رضایت همه ی این کشورها از نتایج تاکنونی مذاکرات، احتمال کاهش تنشهای بین المللی با ایران را هنوز در چشم انداز قرار نداده است. فرانسه، همچنان از ماهیت نظامی هدف برنامه های هسته یی ایران می گوید و مجلس نمایندگان آمریکا، لایحه ی تحریم فروش بنزین به ایران را همزمان با حضور وزیر خارجه ی جمهوری اسلامی در آمریکا، تصویب می کند.

در این میان، بیانیه ی شماره ۱۳ موسوی، منتشر می شود و در دو نکته ی اساسی، پرسشهایی را بر می انگیزد؛ در خصوص تحریمها و درباره ی ماهیت و هدف جنبش سبز: تحریم نه. و: هدف جنبش، جمهوری اسلامی نه یک کلمه کم و نه یک کلمه بیش.